

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: M. K.

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 11. 2017 sp. zn. SZ/MPSV-2017/223607-923,
č. j. MPSV-2017/238814-923, o dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 20. 11. 2017 sp. zn. SZ/MPSV-2017/223607-923, č. j. MPSV-2017/238814-923 žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 31. 8. 2017, č. j. 810338/17/OT, jímž nebyla žalobkyni přiznána dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 7. 2017.

Toto rozhodnutí odůvodnil Úřad práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě tím, že žalobkyně není nájemcem bytu č. X na adrese A. X v O.-Z., jelikož nájemní vztah k tomuto bytu skončil dne 30. 11. 2016. Usnesením rady Městského obvodu Ostrava-Jih ze dne 9. 2. 2017, č. j. 4184/100 nebyla nájemní smlouva žalobkyni prodloužena a od 1. 12. 2016 užívá tento byt bez právního důvodu. Podle žalovaného postupoval správní orgán I. stupně v souladu s právními předpisy a v souladu s čl. III bodem 3.3 nájemní smlouvy ze dne 24. 11. 2014. Nájemní vztah žalobkyně k předmětnému bytu byl ukončen dne 30. 11. 2016, když žalobkyně byla vyzvána k vyklizení bytu a tato výzva jí byla doručena „fikcí“ dne 27. 2. 2017 a nikoliv až dne 4. 3. 2017, kdy ji žalobkyně fyzicky převzala. Na tomto závěru nic nemůže změnit skutečnost, že žalobkyně doložila potvrzení o trvání nájemního vztahu, neboť ze spisové dokumentace jednoznačně vyplynulo, že jí nájemní vztah prodloužen nebyl a zároveň byla vyzvána k vyklizení předmětného bytu.

2. Žalobkyně podala proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu, v níž namítala, že se napadené rozhodnutí opírá o nepravdivé důkazy a že nerespektuje podmínky zákona o pomoci v hmotné nouzi a zákona o státní sociální podpoře. Má za to, že řádně osvědčila trvání nájemního vztahu k předmětnému bytu č. X na ulici A. X v O.-Z. a k tomuto tvrzení doložila potvrzení o trvání nájemního poměru ze dne 23. 11. 2016, v němž je uvedeno, že nájemní smlouva je uzavřená na dobu určitou na dvanáct měsíců, tedy do 30. 11. 2017. Žalobkyně tudíž splnila podmínky nároku na příspěvek na bydlení dle zákona o státní sociální podpoře.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 11. 2017 sp. zn. SZ/MPSV-2017/223607-923, č. j. MPSV-2017/238814-923, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, připojeným správním spisem Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě sp. zn. 44410-17-OT, rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 10. 10. 2017, č. j. 61 C 120/2017-213 a rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 5. 2018, č. j. 71 Co 71/2018 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního vztahu, který tu byl dán v době vydání napadeného rozhodnutí (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).
5. Ze správního spisu Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě krajský soud zjistil, že jeho součástí je žádost žalobkyně o příspěvek na bydlení ze dne 17. 7. 2017, v níž žalobkyně požadovala přiznání této dávky státní sociální podpory ode dne 1. 7. 2017. V žádosti uvedla adresu trvalého pobytu O.-Z., A. X. Tuto žádost správní orgán I. stupně zamítl rozhodnutím ze dne 31. 8. 2017 s odůvodněním, že nájemní poměr žalobkyně k uvedenému bytu zanikl ke dni 30. 11. 2016, a proto nesplnila podmínky ust. § 24 zákona č. 117/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tedy podmínky nároku na tuto požadovanou dávku. V odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo uvedeno, že Úřadu práce ČR byla doložena kopie výzvy k vyklizení bytu ze dne 13. 2. 2017, kterou si žalobkyně ve lhůtě deseti dnů od uložení nepřevzala, proto byla tato výzva doručena tzv. fikcí dne 27. 2. 2017. Zásilku si žalobkyně vyzvedla dne 4. 3. 2017 a nájemní vztah skončil ke dni 30. 11. 2016. Odůvodnění dále obsahuje informaci o tom, že o neprodloužení nájemní smlouvy žalobkyně rozhodla rada Městského obvodu Ostrava-Jih usnesením č. 4184/100 ze dne 9. 2.

2017, proto ode dne 1. 12. 2016 užívá byt bez právního důvodu. Součástí správního spisu je také potvrzení o trvání nájemního poměru vydané dne 23. 11. 2016 odborem bytového a ostatního hospodářství Městského obvodu Ostrava-Jih, Statutárního města Ostrava, podle kterého nájemní smlouva žalobkyně k předmětnému bytu byla uzavřena na dobu určitou do 30. 11. 2017. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně odvolání, ve kterém se zejména dovolává výše uvedeného „*potvrzení o trvání nájemního poměru*“ a dodala, že byt Okresní soud v Ostravě rozhodl rozsudkem ze dne 10. 10. 2017 o vyklizení bytu, podává proti němu odvolání, jelikož ho považuje za nesprávné. Žalobkyně je nadále přesvědčena o tom, že byt užívá po právu, neboť „*ve stanovené lhůtě tří měsíců, kdy mělo dojít ke skončení doby trvání nájmu, nebyla pronajímatelem v souladu s uzavřenou nájemní smlouvou k vyklizení bytu vyzvána*“. O tomto odvolání, jak shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

6. Z připojeného spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 18 Ad 30/2017 bylo zjištěno, že v této věci probíhalo řízení o žalobě žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2017 sp. zn. SZ/MPSV-2017/113807-923, č. j. MPSV-2017/120462-923, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR - Krajské pobočky v Ostravě ze dne 19. 4. 2017, č. j. 367506/17/OT, jímž byla žalobkyni odejmuta dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 2. 2017. V tomto řízení byl proveden důkaz rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 10. 10. 2017, č. j. 61 C 120/2017-213, z něhož krajský soud zjistil, že jím byla žalobkyni uložena povinnost vyklidit byt č. X nacházející se ve třetím podlaží stavby – objekt k bydlení s č. p. X, která je součástí pozemku parc. č. st. X – zastavěná plocha a nádvoří v k. ú. Z. n.O., obec O., zapsaného na LV č. X, adresní místo A. X, O. a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku. V odůvodnění tohoto rozsudku se uvádí nájemní smlouva ze dne 24. 11. 2014, podle které Statutární město Ostrava – Městský obvod Ostrava-Jih přenechal žalobkyni předmětný byt na dobu určitou od 1. 12. 2014 do 30. 11. 2015. Pod bodem 3.3 této smlouvy bylo ujednáno, že pokračuje-li nájemce v užívání bytu po dobu alespoň tří měsíců po dni, kdy měl nájem bytu skončit a pronajímatel písemně nevyzve nájemce, aby byt opustil, platí, že je nájem znovu ujednán na tutéž dobu, na jakou byl ujednán dříve; smluvní strany se v rámci smluvní volnosti dohodly, že ust. § 2285 občanského zákoníku nebude použito. V odůvodnění rozsudku se dále uvádí výše uvedená výzva k vyklizení bytu ze dne 13. 2. 2017, a to že zásilka obsahující tuto výzvu k vyklizení bytu byla uložena na poště dle doručky 17. 2. 2017 a žalobkyni byla osobně vyzvednuta dne 4. 3. 2017. Okresní soud provedl důkaz výpisem pošty o doručování této zásilky, ze kterého zjistil, že zásilka byla podána k poštovní přepravě dne 15. 2. 2017, uložena byla dne 20. 2. 2017 a dodána dne 4. 3. 2017. V řízení tedy bylo prokázáno, že nájemní smlouva k předmětnému bytu byla uzavřena dne 24. 11. 2014 na dobu určitou do 30. 11. 2015 a dle ujednání 3.3 v této smlouvě byl nájemní poměr prodloužen do 30. 11. 2016. Pro obnovení nájemního poměru bylo podstatné, zda byla žalobkyni výzva k vyklizení bytu doručena ve sjednané tří měsíční lhůtě, tedy do konce února 2017. Žalobkyně byla vyzvána k vyklizení bytu výzvou ze dne 13. 2. 2017. Co se týče doručení této výzvy, dle Okresního soudu v Ostravě se provedené důkazy rozcházejí v tom, zda byla tato zásilka doručována na poště dne 17. 2. 2017, jak vyplývá z doručky nebo dne 20. 2. 2017, jak vyplývá z elektronického záznamu pošty a dále v tom, zda si ji žalobkyně fyzicky převzala dne 4. 3. 2017 (podle elektronického záznamu pošty) nebo až dne 14. 3. 2017 (podle doručky). V tomto směru okresní soud již žádné dokazování neprováděl, neboť zásilka obsahující výzvu k vyklizení

bytu byla doručena do dispozice žalobkyně a uložena na poště v únoru 2017 a žalobkyně si ji fakticky vyzvedla až v březnu 2017. Za datum doručení výzvy je nutno považovat únor 2017, neboť v této době se zásilka dostala do dispozice žalobkyně, která objektivně měla možnost si ji od pošty převzít a seznámit se s ní a pokud tak učinila později, jde toto prodlení k její tíži. Okresní soud vyhodnotil žalobu jako důvodnou za situace, kdy nájemní vztah mezi účastníky skončil uplynutím doby sjednané doby nájmu a kdy v souladu se smlouvou byla žalobkyně ve sjednané lhůtě vyzvána k vyklizení bytu, užívá předmětný byt zcela bez právního důvodu.

7. V témže spise krajského soudu byl zažurnalizován rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 5. 2018, č. j. 71 Co 71/2018-285, z něhož bylo zjištěno, že jím byl potvrzen shora citovaný rozsudek Okresního soudu v Ostravě vyjma lhůty k vyklizení, kdy se mění tak, že lhůta k vyklizení se stanoví v délce jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Odvolací soud skutkový stav zjištěný okresním soudem doplnil o skutečnosti zjištěné z podkladů týkající se doručování výzvy k vyklizení bytu s tím, že takto doplněné dokazování odstranilo rozpor v údajích pošty ohledně data uložení předmětné zásilky - výzvy k vyklizení bytu na správný údaj 20. 2. 2017 a zároveň osvětlilo způsob doručování této zásilky, to je sjednáním odnášky. K tomu odvolací soud dodal, že odnáška znamená, že na základně písemné žádosti adresáta jsou ukládány poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky u dohodnuté provozovny, aniž by byl učiněn pokus o jejich dodání na adresu adresáta (ust. § 20 odst. 1 věta první vyhlášky č. 464/2012 Sb., v platném znění). Jestliže si tedy žalobkyně zřídila odnášku podle výše uvedeného ustanovení, pak skutečnost, že se s obsahem takto doručené zásilky uložené jí 20. 2. 2017 fakticky seznámila až v březnu 2017, nemá na správnost závěru o ukončení nájemního poměru k datu 30. 11. 2016 žádný vliv.
8. Ze shora uvedených zjištění dospěl krajský soud k závěru, že k datu 1. 7. 2017, od kterého žalobkyně požadovala dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení, netrval její nájemní vztah k bytu č. X na adrese A. X v O.-Z.; naopak tento nájem byl ukončen dne 30. 11. 2016. Z uvedeného důvodu tak neplnila základní podmínku danou ust. § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, dle kterého nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu a splňuje další podmínky dané tímto zákonným ustanovením. Žalovaný proto napadeným rozhodnutím nepochybil, když odvolání žalobkyně jako nedůvodné zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým nebyla žalobkyni požadovaná dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení přiznána.
9. Krajský soud vzhledem k výše uvedenému v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítl.
10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěch neměla a žalovanému toto právo nepřísluší ze zákona (ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 19. července 2018

JUDr. Petr Indráček

samosoudce